

[Edvard Sørensen.]

en skævhed her for amternes vedkommende, ja, så må man rette på den procentsats, og selvom ministeren sagde, at det var meget betænkeligt — når man ser på, hvad refusion amterne har fået gennem de senere år, kan jeg godt forstå, en sådan udtalelse kan fremkomme —, vil jeg alligevel tro, at det var bedre at forhøje procenten end at give større refusion af vejfondens tilskud i al almindelighed. Jeg ser nemlig sådan på det, at selvom det er meget betydelige arbejder, som kommer hele samfundet til gode — og jeg skal ikke bestride, at der kan være tilfælde, hvor man måske ved særlig lov bør yde et ekstra tilskud —, er det dog alligevel meget uheldigt, at kommunerne kan få 100 pct. tilskud.

Det var de bemærkninger, jeg havde at gøre til ministerens udtalelser, og jeg vil endnu en gang takke ham for den venlighed, hvormed forslaget er blevet modtaget. Jeg vil sige med det samme, at det er klart, at dette forslag — for hvis udarbejdelse i den foreliggende form, så grundigt, som det er, jeg har mennesker uden for denne sal at takke — fremsættes til forhandling, og jeg vil, når forhandlingen her er forbi, foreslå, at vi nedsætter et udvalg, der kan arbejde videre med problemet og også drage nytte af det arbejde, der foregår sideløbende i motorkommissionen, men således at det bliver i folketingsudvalget her, man tager fat på arbejdet og søger at gennemføre en lov inden denne rigsdags-samlings afslutning.

Kai Jensen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til det foreliggende lovforslag, men jeg vil gerne sige, at den måde, hvorpå det er fremkommet, forekommer mig noget mærkelig. Lovforslaget er fremsat af et medlem af motorkommissionen, og motorkommissionen arbejder netop i disse dage, i de sidste tre dage, med tanker og ideer, som er nedfældet i det her foreliggende forslag. Der har ikke for motorkommissionens øvrige medlemmer foreligget tilstrækkelige oplysninger og tilstrækkeligt grundlag for på nuværende tidspunkt at kunne tage stilling til problemet, og man har da heller ikke i motorkommissionen kunnet billige, at dette forslag er fremsat af et af kommissionens medlemmer på dette tidspunkt.

I lovforslaget er der, som allerede nævnt, to principper, der er afvigende fra de nugældende regler. For det første fastslår man her, at de midler, som tilflyder motorkommissionen, skal anvendes til vejes anlæg og vedligeholdelse. Dette kan vel i al-

mindelighed være rigtigt, men jeg er ikke sikker på, at det i en hvilken som helst økonomisk situation for landet vil være rigtigt at fastslå, at motorafgifterne ikke skal bruges til dækning af andre af statens udgifter end netop dem, der kræves til vejes vedligeholdelse og anlæg.

For det andet ligger der et nyt princip i fordelingsreglerne, hvorefter man tager hensyn til vejlængde, indbyggerantal og størrelsen af de refusionsberettigede vej-udgifter. Jeg skal ikke sige noget imod, at man anvender dette princip, men man må have en anden vægtordning de tre kriterier imellem end den, der findes i det foreliggende lovforslag. Der ville, om dette lovforslag blev gennemført, ske en meget væsentlig overflytning af motorpuljens penge fra kommune til kommune. F. eks. kan jeg nævne en enkelt kommune — jeg har en lang række, men behøver kun at illustrere det ved en enkelt — nemlig Taarnby kommune, en af Københavns omegnskommuner. Den ville få halveret sit tilskud fra motorpuljen, hvis dette lovforslag gennemførtes. Jeg tror ikke engang, at den ærede forslagsstiller har dette i sine tanker, at ville udsætte en kommune for et sådant tab.

Der peges i lovforslaget på ønskeligheden af at nedsætte et vejnavn som rådgivende for ministeriet og ministeren i visse tilfælde. Det skal jeg ikke have noget imod og har kun det at bemærke dertil, at det forekommer mig meget mærkeligt, at forslagsstilleren, som er gammel kommunalmand, ganske har ladet ude af betragtning, at der er kommune grupper, som i alt fald bør repræsenteres i et sådant vejnavn. Jeg tænker på den ikke uvæsentlige kommune gruppe omegnskommunerne og de mere bymæssige kommuner over det ganske land.

Jeg finder iøvrigt, at alle de tekniske problemer, som indeholdes i dette lovforslag, meget bedre kan behandles og belyses i et udvalg, hvorfor jeg er enig med forslagsstilleren i, at lovforslaget bør henvises til et udvalg, som jeg dog mener må søge den allerintimeste kontakt med motorkommissionen, før den endelige behandling af lovforslaget foregår.

Stæhr Johansen: Praktisk talt siden den nugældende lov blev gennemført i 1932, har man diskuteret, hvorledes fordelingen af de midler, som motorbeskatningen indbringer, bør være, og det er ganske naturligt, at de forskellige interessegrupper, der findes, gerne vil have det mest mulige af disse midler. Dertil er der intet at sige. Jeg tror nu alligevel — dèr er jeg enig med forslags-